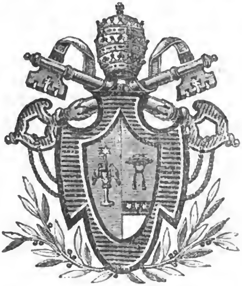
SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

GREGORII PAPAE XVI.

LITTERAE APOSTOLICAE

QUIBUS NONNULLA DECERNUNTUR PRO REGIMINE

CUSTODIAE TERRAE SANCTAE

AC FINITIMARUM MISSIONUM.

GREGORIUS PP. XVI.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

In supremo Episcopatus culmine positi muneris Nostri esse censemus non modo Apostolicos viros per orbem universum mittere, qui novas Missiones constituant, atque Evangelii lumen longe, lateque diffundant, verum etiam illorum labores apte dirigere, eaque ratione rei catholicae ubicumque providere, quae fidei propagandae, ac conservandae utilior existat? Enim vero si primum illud Deo favente, feliciter nobis contigisse gaudemus; nullis profecto curis, nullis laboribus pepercimus, ut alterum quoque consequeremur, aptioremque rerum ordinem locis congruentem induceremus. Peculiarem hanc Nostram sollicitudinem postulare videntur regiones illae, quae Fratribus Minoribus S. Francisci Custodiae Terrae Sanctae addictis sunt commendatae, quorum profecto munus latissime patet: primo enim Sanctuaria Palaestinae, quae Christus Dominus praesentia sua, ac passione decoravit, ipsis debito cultu servanda tradita fuerunt, iisdem Catholicorum fidelium ritus latini, quandoque etiam rituum Orientalium cura est demandata, denique omni ope adlaborare debent, ut Schismatici, Haeretici, ac Infideles viam veritatis agnoscant, et unicum Christi ovile Ecclesiam catholicam ingrediantur. Porro facultates, et mandata, quae Vicariis Apostolicis Alepi, ab ipsa Vicariatus erectione in hanc usque diem tradita fuerunt, hujusmodi profecto sunt, ut inde aliqua ex parte imminuta videantur jura, ac privilegia quibus ex Praedecessorum Nostrorum concessione fruebatur Guardianus, seu Custos Terrae Sanctae. Pluries proinde ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide preces delatae fuerunt ex parte praesertim Vicariorum Apostolicorum, ut utriusque muneris jurisdictio certis limitibus praefiniretur, atque omnis adimeretur locus controversiis, quae si ubivis, in locis praesertim Missionum non sine magno Religionis detrimento inter Ecclesiasticos Viros agitarentur. Rem proinde VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacri Consilii de Propaganda Fide sedulo examinandam tradidimus, ac de eorum sententia, habitaque ratione eorum omnium quae Dilectus Filius Noster Aloisius Tituli S. Callixti S. R. E. Presbyter Cardinalis Lambruschini nuncupatus

seraphici Ordinis Protector, ac Dilectus pariter filius Fr. Joseph Maria ab Alexandria Minister Generalis Minorum Observantium, ac Reformatorum S. Francisci hac super re Nobis repraesentaverunt, auctoritatem tam praefati Vicarii Apostolici Alepi, quam Custodis, ac Guardiani Terrae Sanctae aptiori modo definiendam decrevimus. Motu igitur proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicae potestatis plenitudine constituimus, ut Guardianus Terrae Sanctae pro tempore jura, quae eidem competunt ad normam Apostolicarum Constitutionum libere exerceat in universa Palaestina, atque Insula Cypri, quin Vicario Apostolico Alepi ulla in regionibus illis auctoritas competere amplius valeat. Cum vero ad Custodiam PP. Minorum Terrae Sanctae Conventus, et Hospitia nonnulla pertineant in variis Syriae locis extra Palaestinam, ubi sacro etiam ministerio in populi utilitatem funguntur, decernimus, ut in iis quoque permaneant, et omnia, uti antea pro fidelium bono praestare prosequantur. Attamen reservata in eos auctoritate P. Guardiani Terrae Sanctae, prout Regularis Superior existit Provinciae, seu Custodiae Terrae Sanctae in iis, quae regularem observantiam spectant, volumus, et constituimus, ut Vicario Apostolico Alepi, cui Syria universa subest, ii quoque subiiciantur, quemadmodum ceteri Missionarii Regulares, qui in praefato Syriae Vicariatu degunt. Ita Vicarii Apostolici, et Guardiani Terrae Sanctae jurisdictione composita, limitibusque statutis, quos uterque servare in posterum debeant, fore confidimus, ut difficultatibus omnibus de medio sublatis, in satis ampla provincia eorum respective sollicitudini commissa adlaborare impensius pergant. Neque vero diversa ratione agendum putavimus, cum animo recolentes quot quantaque incrementa Catholica Fides in Aegypti regione sibi polliceri posset per Nostras Litteras in simili forma Brevis die XVIII. Maii Anno MDCCCXXXIX. quae incipiunt „ *Ex munere Pastoralis ministerii* „ Missionem Inferioris Aegypti a Guardiani Terrae Sanctae, qui eam uti Praefectus Apostolicus regebat, jurisdictione abstulimus, Missionem insuper Superioris Aegypti, atque Arabiam a Vicariatu Apostolico Alepi disjunximus; quibus ex regionibus novum constituimus Vicariatum Apostolicum, quem Venerabili Fratri Perpetuo Episcopo Fesseitano commisimus. Porro, ut ea omnia, quae regimen Terrae Sanctae respiciunt Nostra hac Constitutione complectamur, praefatam dismembrationem in omnibus suis partibus, ac Vicariatus Apostolici in Aegypto erectionem ratam habentes, ac

confirmantes, declaramus pariter, quod Fratres Minores Custodiae Terrae Sanctae addicti Missionem, quam in Inferiori Aegypto exercebant, obtinere adhuc debeant ea ratione, ut subjectio, quam Vicario Apostolico, quemadmodum alii Missionarii Regulares ipsius Vicariatus praestare debebunt, nullo pacto impediat, quin ad Regularem Familiam Terrae Sanctae adhuc pertineant, atque in iis omnibus, quae regularem observantiam respiciunt, P. Guardiano obsequi omnino debeant."

Ad ipsam vero Terrae Sanctae Custodiam Seraphici Ordinis Alumnis creditam sollicitudinem Nostram propius convertentes, quod pro majore ipsius cultu, ac splendore et pro fidelium illuc confluentium utilitate jam praestitimus, iterum saucire, ac solemniori modo confirmare statuimus. Perpendentes enim ad Sanctuaria illa, ubi Reparationis Nostrae Mysteria peracta fuere, devotionis causa magno numero fideles ex omnibus nationibus properare, per Nostram Congreg. de Prop. Fide Poenitentiarios in Urbe Hierosolymitana constituendos curavimus, qui peccatorum confessiones in praecipuis illarum nationum linguis excipere assidue valerent. Ut igitur Nostrae hujus sollicitudinis fructus jugiter percipiatur, praefatum Congregationis Decretum iterum approbantes mandamus, ut in Urbe Hierosolymitana duodecim Poenitentiarii ad normam Poenitentiariorum Basilicarum Urbis semper haberi debeant, quorum tres pro lingua Araba, caeteri vero pro Itala, Hispanica, Gallica, Britannica, Germanica, Hungarica, Polonica, Graeca, ac Turcica deputentur. Muneris porro erit Superioris Generalis Ordinis S. Francisci in Urbe constituti diligenter curare, ut praesto semper sint Viri pietate, scientia, ac zelo praestantes, pro singulis ex praedictis linguis, quos ad ipsam Congregationem de Propaganda Fide deferet, ut ab eadem ceterorum Missionariorum more Missionarii Apostolici, ac Poenitentiarii instituantur. Ii vero omnibus juribus, ac privilegiis gaudebunt, quibus alii Missionarii ex Ordine Minorum S. Francisci de Observantia potiuntur, attamen sub obedientia P. Guardiani Terrae Sanctae suo muneri satisfacient.

Denique supramemorati Dilectus Filius Noster Aloisius Card. Lambruschini Ordinis Protector, ac Dilectus Filius Josephus ab Alexandria Minister Generalis considerationi Nostrae subjecerunt breve nimis, atque angustum videri triennii spatium, quo munus Guardiani, aliorumque Officialium Terrae Sanctae perdurat, quemadmodum et praefinitur tempus in custodia permanendi pro Fratribus Minoribus, qui ex variis Ordinis Provinciis visitantium

nomine ad illam destinantur: optantes proinde, ut illorum ministerium S. Custodiae, ac populo ibidem degenti magis utile evadat, preces Nobis obtulerunt, ut perduratio dictorum munerum, ac mansio in Custodia pro Visitantibus ad longius tempus protraherentur. Nos igitur, qui vel maxime cupimus, ut praefati Regulares non modo in rite custodiendis Sanctuariis Palaestinae, verum etiam in animarum salute procuranda diligentem navent operam, derogantes in hac parte Constitutioni S. M. Benedicti XIV. Praedecessoris Nostri, quae incipit „ *In supremo militantis Ecclesiae solio* „ decernimus, ut in posterum Custos Terrae Sanctae, seu Guardianus S. Sepulchri, quemadmodum et ceteri Officiales, quorum munus triennio concludebatur, ad sexennium illud exerceant, idemque temporis spatium pro iis constituimus, qui Visitantium nomine in Custodiam se conferunt ex omnibus Ordinis Provinciis, ut eidem inserviant, firmis ceteris remanentibus, quae in praefata, atque in aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum Constitutionibus continentur pro regimine Terrae Sanctae.

Superest jam, ut Ecclesiasticos Viros, et sacros Ministros cujuscumque gradus, ordinis, ac ritus, qui in praefatis Missionibus, ac praesertim in Custodia Terrae Sanctae degunt, etiam atque etiam hortemur, ut sollicitudini Nostrae in primis respondeant, in vinea Domini strenue adlaborare curent, prae oculis habeant illorum exempla, qui in Ministerio isto difficilioribus sane temporibus praecesserunt, quorum intuentes exitum conversationis imitentur fidem, zelum Domus Dei, sollicitudinem, qua omnes cupiebant in visceribus Christi pro quo interdum gravissima quaeque libentissime pertulerunt; ita enim eamdem ac illi immarcescibilem gloriae coronam a Pastorum Principe consequentur.

Decernimus vero has praesentes Litteras firmas, validas et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri et obtinere contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Martii Anno MDCCCXLI. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

A. Card. Lambruschini.